

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Simona a soudců Mgr. Víta Bičáka, JUDr. Romana Fialy, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Tomáše Rychlého, Ph.D., rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní příhrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Obvodním soudem pro Prahu 6**, a dalších účastníků sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 6 pod sp. zn. 10 C 131/2013, o zaplacení 5 532 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **O2 Czech Republic a. s.**, se sídlem v Praze 4, Za Brumlovkou 266/2, IČ 60193336, a žalovaný **V. M.**,

t a k t o :

- I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 6 pod sp. zn. 10 C 131/2013, o zaplacení 5 532 Kč s příslušenstvím, **j e s o u d .**
- II. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 18. 7. 2013, čj. 10 C 131/2013-32, **se z r u š u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem doručeným zvláštnímu senátu dne 2. 5. 2019 se Český telekomunikační úřad (dále jen „navrhovatel“) domáhal, aby zvláštní senát zřízený podle zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen „zvláštní senát“) rozhodl tvrzený kompetenční spor ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 6 pod sp. zn. 10 C 131/2013.

[2] Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

[3] Žalovaný uzavřel se společností Telefónica O2 Czech Republic, a. s. (předchůdkyně O2 Czech Republic a. s.), smlouvu o poskytování telekomunikačních služeb, na jejímž základě byl žalovaný účastníkem telefonní stanice číslo X. Vzhledem k tomu, že žalovaný neuhradil cenu za poskytované a vyúčtované služby spočívající v platebních transakcích ve výši 5 532 Kč, podala žalobkyně u Obvodního soudu pro Prahu 6 návrh na vydání elektronického platebního rozkazu (podle žaloby se jednalo o „čísla začínající na 903xxxx:bry, hudba, videa,..., a 900xxxx komerční služby“), kterým se domáhala, aby byla

žalovanému uložena povinnost zaplatit částku 5 532 Kč s příslušenstvím a náhradu nákladů řízení.

[4] Obvodní soud pro Prahu 6 návrhu vyhověl a vydal elektronický platební rozkaz, který byl následně zrušen, neboť se jej nepodařilo žalovanému doručit do vlastních rukou.

[5] Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 18. 7. 2013, čj. 10 C 131/2013-32, bylo rozhodnuto, že se řízení zastavuje (výrok I), po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok II) a že se žalovanému právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává (výrok III).

[6] Obvodní soud uvedl, že ve věci není dána pravomoc soudu podle § 7 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), ale pravomoc Českého telekomunikačního úřadu ve smyslu zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), neboť se jedná o vztah na úseku elektronických komunikací.

[7] Navrhovatel v návrhu na řešení negativního kompetenčního sporu uvedl, že odmítá svou kompetenci k rozhodnutí sporu o částku 5 532 Kč s příslušenstvím za poskytnuté „Platební transakce“ vyúčtované fakturou č. X, když poukázal na § 108 odst. 1 písm. g) a § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, podle nichž je povolán rozhodovat spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost na straně jedné a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě; do této kategorie spadají i spory o úhradu za poskytnutou službu elektronických komunikací (§ 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích). Z § 2 písm. a), b) a n) zákona o elektronických komunikacích navrhovatel dovozuje, že jeho pravomoc je dána v případě sporu o otázkách souvisejících se samotným poskytováním služeb elektronických komunikací (eventuálně o ujednáních na ně úzce navazujících), nárok z titulu ceny za služby obsahu však dle navrhovatele takovým ujednáním není, neboť se jedná o objednávku vůči třetí straně na poskytnutí služby nabízející obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací poskytovatele služeb elektronických komunikací. Žalobkyně při platebních transakcích jedná pouze jako zprostředkovatel platby mezi účastníkem a partnerem. Navrhovatel s poukazem na usnesení zvláštního senátu ze dne 20. 4. 2011, čj. Konf 4/2011-12, ze dne 18. 5. 2015, čj. Konf 21/2014-13, ze dne 30. 7. 2015, čj. Konf 8/2015-12, ze dne 25. 10. 2017, čj. Konf 32/2017-12, ze dne 25. 9. 2018, čj. Konf 18/2018-13, a ze dne 15. 1. 2019, čj. Konf 16/2018-11, uzavřel, že není příslušným orgánem k rozhodnutí daného sporu, neboť se nejedná o cenu za službu elektronických komunikací ve smyslu zákona o elektronických komunikacích.

[8] Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním orgánem a soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

[9] Podle § 1 odst. 2 zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů je negativním kompetenčním sporem spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků. V nyní rozhodované

věci popřeli svou pravomoc Obvodní soud pro Prahu 6 i navrhovatel, jedná se proto o negativní kompetenční spor, k jehož projednání je příslušný zvláštní senát.

[10] Problematikou služeb obsahu (tzv. služeb třetích stran) a příslušností soudů rozhodovat nároky, které se jich týkají, se zvláštní senát již několikrát zabýval. Tato judikatura je přitom konstantní a zvláštní senát nemá důvod se od ní nyní odchýlit, a proto na ni na tomto místě odkazuje [viz usnesení ze dne 31. 5. 2010, čj. Konf 99/2009-7 („operátorské/audiotextové služby“), ze dne 30. 11. 2011, čj. Konf 79/2011-16, ze dne 11. 6. 2012, čj. Konf 11/2012-14 („Premium SMS“), ze dne 3. 3. 2017, čj. Konf 8/2016-13 („Eurotel Asistent“), ze dne 25. 10. 2017, čj. Konf 32/2017-12 (*platební transakce*), a ze dne 19. 6. 2018, čj. Konf 8/2018-14 (*uvítací melodie*)]. V citovaných rozhodnutích zvláštní senát uvedl, že jde o služby, které neposkytuje telekomunikační operátor, ale jeho smluvní partneři.

[11] Lze proto konstatovat, že v nyní projednávané věci výše uvedené vyúčtované služby neposkytla žalovanému společnost Telefónica O2 Czech Republic, a.s., ale prostřednictvím své sítě elektronických komunikací pouze umožnila (zpřístupnila) žalovanému užívání služeb smluvních partnerů. Zvláštní senát tedy shledal, že předmětné služby poskytnuté žalovanému, označované též jako „služby třetích stran“, nejsou dle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích službami elektronických komunikací. Spor o zaplacení ceny za takové služby pak není sporem o plnění povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě. Zákon v této věci nesvěřuje rozhodování Českému telekomunikačnímu úřadu, nýbrž je tu založena obecná pravomoc soudu o věci rozhodnout (§ 7 odst. 1 o. s. ř.).

[12] Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Zvláštní senát proto výrokem II. zrušil usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 18. 7. 2013, čj. 10 C 131/2013-32, a odstranil tak překážku věci rozhodnuté.

[13] Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní] i soudy. Obvodní soud pro Prahu 6 bude tedy dále pokračovat v řízení vedeném pod sp. zn. 10 C 131/2013, o zaplacení částky 5 532 Kč s příslušenstvím.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 8. října 2019

JUDr. Pavel Simon

předseda zvláštního senátu